

Přesýpací minuty

(Události bez komentáře)

Z perspektivy vlaštovky před deštěm vypadalo to město docela rozlehle. A protože přízemní pohled je blízký i lidem, dali tomu nicotnému flíčku na globusu kdysi název Makropolis.

*

Sníh mizel a neviditelná ruka jara se připravovala, že už-už zaťuká. Tehdy si Makropolit'ané uvědomili, že s příchodem jarního času přijde zase ten otravný problém s letním časem. A tak se rozhodli uspořádat anketu na toto téma; jestli letní čas vůbec nezavádět, nebo zavádět, ale jindy, nebo třeba jinak, a když jinak, tak proč jinak, jak jinak – a tak.

Za krátký čas už byla na stole komise hromada došlých anketních lístků, prakticky hromada názorů. Jeden z nich například poslala přírodně bělovlasá herečka Arteromiss, známá v mezinárodně válčném období jako čilá, křehká, rozmarná a usměvavá osůbka. Vlastně je taková pořád – i teď, jen ta křehkost je už jiného druhu. Vyslovila se pro přechod na letní čas, avšak s posunem jen o osm minut, protože osmička jí přináší štěstí, a to by přála i všem svým spolulidem.

Dalším pisatelem byl vrásčitý, jakoby zmačkaný až přehnaně zasloužilý umělec Napolón, který se nedávno vrátil z poloostrova Polopenzes. Byl tam na motivačně inspirační rekreaci a celé dny tam kolem něho kroužily všelijaké nasládlé polonahaté Čúzy. Ještě se z toho nevzpamatoval a leželo před ním dilema s letním časem. A tak v bezradnosti napsal, že by byl pro zmenšení hodinového posunu na polovinu. S vysvětlením, že on sám dělal vždycky všechno taky tak nějak napolo – a tím víc toho stihl udělat.

Odlišně na celou věc nazírala úzkoboká slečna Frigidité z lokality Úrodné údolí. Vyjádřila se v tom smyslu, že když má změna času prodloužit den, tak ať je to minimálně o dvě hodiny.

Seladonní čínorodý multipodnikatel Aristokrates by naopak souhlasil s maximálně pěti minutami. Založil si totiž další pedofiliálku a docela mu vyhovuje, když je brzy tma. Už od dětství měl raději tunely než pichlavé světlo na jejich konci.

Otec přibližně sedmi dětí – bledý básničkář Dialýzos by zase byl rád, kdyby změna zůstala hodinová. Děkoval předem a ještě připsal: „Už teď se těším na podzim / jak si dám dvacet / až se nám ta hodina /zas bude vracet,“ nebo tak nějak.

Každým rokem se najde dost lidí, kterým změna času dělá potíže. A zvířat, i když ta o tom nemluví, je určitě ještě víc. To dobře ví pragmatický mladý Hipokritos, prodavač mizerně prodejných univerzálně antipotížových bylinek značky Kentaur. A proto požadoval posun větší – alespoň o sto padesát minut.

Nikdo už nezjistí, jestli to byla náhoda, že pro stejně velký posun se vyjádřila i sportovně vyhlížející mgr. Antigrippa. Má totiž v bylinkářském obchůdku s Hipokritem podíl. I když... proslýchá se, že spíš poměr než podíl. Což je ovšem rozdíl.

Na několik prvních pohledů dobromyslný důchodce Revmaticus, dlouholetý propagátor avantmladégardy byl pro zachování stejného času po celý rok. Protože si prý těžko zvyká na jakékoliv změny. Navíc požadoval započtení svého hlasu dvakrát. Údajně proto, že jeho přestárlý huňáč Hafaistos je na tom na chlup stejně.

A barová zpěvačka Xantiléna? Ta byla vždycky takový volný radikál. Nikdy ji žádné ankety a petice nezajímaly. Tentokrát překvapivě a docela věcně uvedla curriculum svého nočního života, přičemž v závěru projevila jednu z odrůd nesmlouvavé ryzosti: „... a se svejma hodinkama si budu točit dycky jenom podle svejch předstaf!“

Neuvěřitelně vypadal návrh na „plíživý“ posun času od vyhublého Diagena, celoživotního řidiče papalášmobilu. Doporučoval posunutí o jednu minutu každý lichý den – a stejně potom zpět.

Všemi barvami mazaná manažerka Eurodita je známa pod přezdívkou Prkno. „To proto, že je tak přímá,“ říkají staří Makropoliťané. Avšak čtyři z pěti Makropoliťanů mladých moc dobře znají pravé důvody: Že a) – je dost tvrdá, a b) – že jsou na ní taky vidět léta... Tak ta napsala, že míra posunutí není moc důležitá, ale hlavně by to mělo být jednotné na celém zemědělu.

Svůj názor sepsal i důstojný a do hladka oholený asi dvoumetrový emeritní vysoký důstojník Demokrates s modrým motýlkem. Jeho lístek se však vinou něčí „nepozornosti“ nepozorovaně ztratil.

Kdo se nechtěl nejdřív vyjádřit vůbec, to byl ospalý, ven už ani nevycházející a věčně předrogovaný Domasténes. Nakonec ale přece jen napsal, ať se čas posune dozadu – tedy opačně. Jen tak..., co by to s psychikou lidí asi udělalo.

Nezávislá a klidvyzařující publicistka Epiméstra má moc příjemný hlas. A taky vlasy, a i vůni, a ... a vůbec, i oblečení, a zuby ... a ruce... obě... a možná dokonce... no... vlastně určitě – i oči. Do ankety uvedla, že jí žádná změna času vadit nebude a popřála komisi hezký zbytek dne.

Zato nevrlý doc. Sakrates zase napsal, ať ho hergot teď ničím neotravujou, že vlastně ani neví, jestli to ví. A jestli chce komise něco užitečného udělat, tak ať zkrátí Svátek doevropyvstoupení – a to aspoň o šest hodin.

Lístek došel i od světlomilného přistěhovalce p. Extröma. Tento pilný, ale neobyčejně naivní malíř by si přál prodloužit úplně každý den v celém roce o tři až čtyři hodiny, a o to samé zkrátit každou noc. Divná představa, ale on pro ni měl důvod. Ze svého dětství na dálném severovýchodě si totiž nejvíc pamatoval ty šňůrodlouhé řady černých dnů.

Celkem neočekávaně poskytl svůj názor i širokotlamý Titanikles. Uvedl stroze, že on sám má své činnosti spolehlivě naplánované na desítky roků dopředu, a že problémy v řádu dnů nebo dokonce hodin jsou mimo jeho zájem.

Další z lístků byl napsán dost roztřesenou rukou: „... je mi líto, že Vám nepomohu. V této chvíli je již můj čas oddělen od Vašeho. Udělal jsem sice jen jednu chybu, ale osudovou. Zbytek mého žití se teď řídí pouze podle pohybu Slunce a vůbec toho všeho tam nahoře, co jsem dříve nevnímal. Snad je to opožděné hledání jistoty... klišé, já vím. Nemohu se soustředit... přemýšlím o těch věcech nejvíc po setmění... neumím to správně popsat. Ve skutečnosti teď svou jistotu již mám: Mé tělo nikdo nemůže zachránit! Kéž by šlo místo osudové jistoty získat zpět tu starou známou nejistotu. Teď bych ji již uměl ocenit. Taková obousměrnost však neexistuje... Loučí se s Vámi Váš Aidschylos.“

Roztřídění došlých lístků dostal na starost technický sekretář Wifigenius. Když už se blížil konec, jeho oči začaly být samozavírací. V předspánkovém zvláchnění si chtěl ještě doujasnit význam pojmu většina: „... je to snad velká množina? Ne, vždycky to tak přece není. Je to spíš množina větší než jiné množiny..., ale množina čeho? Vlastně je to množina nějakých menšin... a to většinou malých menšin, často i velice malých..., tak malých, že i ta primární menšina je proti nim velká ...“. To už ale spal.

Druhý den se ještě za tmy sešla příslušná komise. Vše projednala a její předseda, lídrissimus časotvorné sekce dr. Pathos, nechal zavolat písáčku. Za okamžik vstoupila drobná Helaspatra – a on jí nadiktoval zápis.

A tak ještě dříve, než se sluníčko rozkoukalo, mohla tisková mluvčí Polyfáma mediálním nedočkavcům oznámit: „Chtěli jsme respektovat názor všech Makropoliťanů, ale nešlo to! Pokazili si to sami – svou nejednotností. Vyhlášíme proto rozhodnutí, že přechod na letní čas bude proveden stejně jako v roce loňském! Připomínáme, že výjimky pro majitele slunečních hodin bude opět vyřizovat náš referent Byrokrates, dveře číslo šest vlevo dole – hned vedle zubaře...“.

Miloslav Král Český